

Skjøn, og man kan altsaa have forskjellige Meninger derom. Det kan godt være, at ikke Alle havde Følelsen af, at der i den Henseende var en fuldstændig Harmoni mellem Straffelovens forskjellige Bestemmelser, selv da den udfom i 1866; men det kan ikke miskjendes, at Erfaringen i saa Henseende kan have frembragt andre Anskuelser, og dette Skjøn betragter jeg som en Slags Theori. Jeg holder mig til, at Kjendsgjerninger ere stærkere end dette Skjøn og end enhver Theori; og naar Kjendsgjerningerne, som jeg tror, utvivlsomt tale for, at de nu gjældende Straffebestemmelser ere for milde, og at man skal gaa til at skjærpe dem, finder jeg det ikke rigtigt her at udelade enhver Bestemmelse om Straf for de Forseelser, som der her er Tale om.

Naar jeg saaledes har imødegaaet det Væsentligste af, hvad den ærede Ordfører ansførte til Forsvar for sine Vædringsforslag, skal jeg gaa over til forelig til begrundede Vædringsforslag, som jeg i Forbindelse med flere ærede Medlemmer har stillet, og jeg skal da først henlede Opmærksomheden paa Vædringsforslaget Nr. 2. Jeg betragter det nærmest som en Redaktionsændring, idet man blot foreslaar, at Udtrykket „i samme Omfang som hidtil“ skal udgaa; det er nemlig klart, og det indrømmes ogsaa i Loven, at det Tilfyn, som Politiet hidtil har ført, har været aldeles utilstrækkeligt, og det kan let se ud som en Slags Ironi, naar man fastholder, at det fremtidig skal se i samme Omfang som hidtil. Ligeledes er Vædringsforslaget Nr. 3 en Redaktionsændring, som jeg antager, at Tingene vil have Noget at indvende mod. Vædringsforslagene Nr. 4—8 gaa derimod ud paa at forøge Antallet af de i Loven særlig ansførte Levnetmidler; man er ved disse Forslag gaaet ud fra, at, naar man først er kommen til at optage saa mange specielle Levnetmidler som dem, der nu findes i Lovforslagets § 1, er der fuld Føie til ogsaa at tage nogle flere med og blandt disse at optage Fedt, Eddike og Brændevin. Endvidere har man i Vædringsforslagene Nr. 4 og 6 til en Tydeliggjørelse af Lovens Henfigt tilsvøit Parenthejer, som skulle antyde, at man ved Tilfynet med Kjøb særlig skal beskæftige sig med Tilfyn med Høiser, og at der under Tilfynet med Mælk ogsaa indgaa Tilfyn med Fløde. Vædringsforslaget Nr. 9 gaar ud paa at bestemme, at foruden Bægten af Brødet skal ogsaa Bagerens Mærke være angivet; det synes at være en ret tydelig og fornuftig Politis- og Ordensbestemmelse. Naar samme Flertal i Vædringsforslaget Nr. 10 har foreslaaet, at tredje Stykke af Paragrafen skal udgaa, er man ved dette Forslag ledet af den Betragtning, at det ikke vilde være heldigt, naar maaske i nær ved hinanden liggende Kommuner Bestemmelserne angaaende de Levnetmidler, som skulle være Gjenstand for særligt Tilfyn, vare væsentlig forskellige fra hinanden. Vi mene ogsaa, at man i første Affnit af Paragra-

fen, navnlig naar vore Vædringsforslag vedtages, er gaaet saavidt i Optagelse af særlige Levnetmidler, at man ikke behøver at tilføie flere, tilmed da Politiet beholder den almindelige Forpligtelse, ligesom ogsaa det særlige Tilfyn skal have sin Opmærksomhed henvendt ogsaa paa andre end de særlig nævnte Levnetmidler. I Modfætning til Mindretallet under Nr. 1 har Flertallet ment, at man burde udstrække dette særlige Tilfyn noget videre, end Lovforslaget har tænkt sig; det vil nemlig indskrænke Indsættelsen af dette særlige Tilfyn til Kommuner, der have over 5,000 Indbyggere; vi have ment, at man kunde og burde gaa noget videre, thi naar man erindrer, at der foruden Kjøbenhavn efter den seneste Folketælling for Tiden kun er 18 Kjøbstæder, som have over 5,000 Indbyggere, forekom det os at være betænkeligt, at lade alle de andre, dog ikke ganste ubetydelige Kjøbstæder og Handelspladser være uden dette særlige Apparat til at føre Tilfyn og Kontrol med Levnetmidler. Vi have derfor troet at maatte anbefale, at man forandrer 5,000 til 3,000, hvorved man vil opnaa, at 12 Kjøbstæder og Handelspladser flere komme ind under samme Bestemmelse. Der vil altsaa derefter blive 30 Kjøbstæder og Handelspladser, som ville faae dette særlige Kontrolapparat, og disse 30 have efter den sidste Folketælling et Indbyggerantal af 237,500. De øvrige Kjøbstæder og Handelspladser Indbyggerantal, som ikke faae et saadant særligt Tilfyn, bliver kun 84,000, men vi have troet, at man for Tiden kunde blive staaende ved det Forslag, vi have gjort. Vi have saameget mere troet at burde gjøre dette, som vi mene, at det i de mindre Kjøbstæder meget ofte, i alt Fald for Tiden, vil være overordentlig vanskeligt for Politiet at faae sagkyndig Bistand i den Retning, hvori det er Lovforslagets Mening, at de skal have Assistance. Dette tjener til nærmere Motivering af Flertallets Vædringsforslag Nr. 13 og 14. Vædringsforslaget Nr. 12 anser jeg kun for en Redaktionsændring. Det er nemlig saavel af § 2 som af § 1 tilstrækkelig klart, at det faste regelmæssige Tilfyn kun skal finde Sted i Kjøbstæder og Handelspladser, og at Landkommuner kun i hvert enkelt Tilfælde, hvor der maatte være Anledning til, lade saadanne Undersøgelser foretage af dertil antagne Sagkyndige. Vædringsforslagene Nr. 14 og 15 ere ligeledes Redaktionsændringer. Med Hensyn til Vædringsforslaget Nr. 15 bemærker jeg, at der derved er sigtet til, at man ikke ved Udtrykket i Loven skal udelukke Kvinder fra at komme i Betragtning ved de Bestillinger, som her er Tale om at indrette til Hjælp for Politiet. De ville vistnok i enkelte Tilfælde i denne Retning kunne gjøre lige saa god Nytte som Mænd. Vædringsforslaget Nr. 16 er ligeledes slet og ret en Redaktionsændring. Vædringsforslaget Nr. 19 gaar